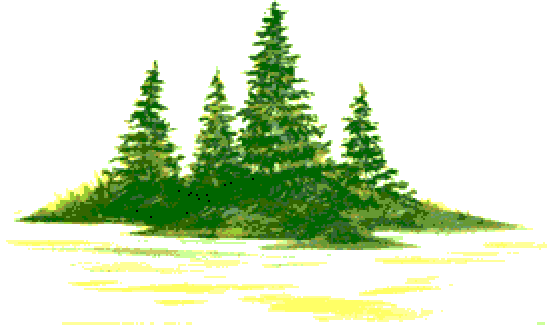

Âm Thầm

Xuân Diệu

từ gió xuân đi, gió hạ về
anh thường gửi gắm mối tình quê
bên em mỗi lúc trên đường cái
hóng mát cho lòng được thoải thuê !

em có ngờ đâu trong những đêm
trăng ngà giải bóng mặt hồ êm
anh đi thơ thần như ngây dại
hứng lấy hương nồng trong áo em

bên khóm thùy dương em thướt tha
bên này bờ liễu anh trông qua
say mơ vường phải mùa hương ướp
yêu cái môi hường chẳng nói ra

độ ấy xuân về em lớn lên
thấy anh em đã biết làm duyên
yêu dấu lòng anh ôm hận riêng.